Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31265
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

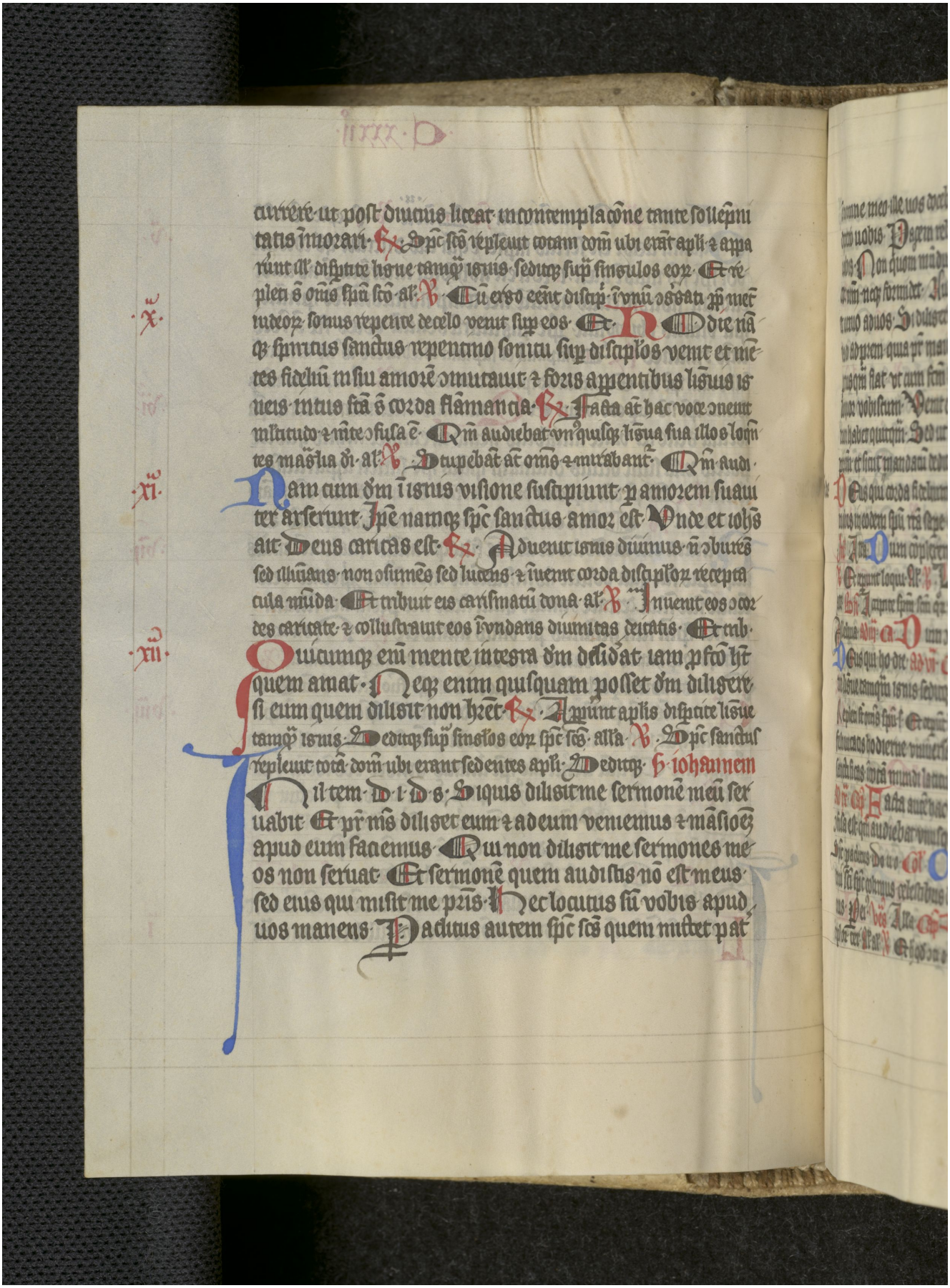

auriere ut post diuinus licerat in contemplacone tante sollempnitatis inorari. ℟. Dum sco repleuit totam domum ubi erant apli et apparuerunt illis dispartite lingue tamquam ignis sedueq; super singulos eorum. ℣. Et repleti sunt omnes spiritu sco alleluia. ℣. Cum ergo essent discipuli in unum ad sabatum per metum iudeorum sonus repente de celo venit super eos. ℣. Et. Hodie ignis et spiritus sanctus repentino sonitu super discipulos venit et mentes fidelium in sui amorem immutauit et foris apparentibus linguis ignis intus sua sunt corda flammancia. ℟. Facta at hac voce omnem multitudo et mente confusa est. ℣. Quam audiebat unusquisq; lingua sua illos loquentes magnalia dei alleluia. ℣. Stupebant at omnes et mirabantur. ℣. Quam audi.

Nam cum dum ignis visione suscipiunt per amorem suauiter arserunt. Ipse namq; spiritus sanctus amor est. Unde et iohannes ait. Deus caritas est. ℟. Aduenit ignis diuinus non urens sed illuminans non obrimens sed lucens et inuenit corda discipulorum receptacula munda. ℣. Et tribuit eis carismatum dona alleluia. ℣. Inuenit eos corde caritate et collustrauit eos iundans diuinitas deitatis. ℣. Et trib.

Quicumq; enim mente integra dum delitat iam proficit quem amat. Neq; enim quisquam posset dum diligere si eum quem dilexit non haberet. ℟. Apparuerunt apostolis dispartite lingue tamquam ignis sedueq; super singulos eorum spiritus sancti alleluia. ℣. Dum sanctus repleuit totam domum ubi erant sedentes apostoli sedueq; ℣. iohannem

Nil tem. d. i. d. s. Si quis dilexit me sermonem meum seruabit. ℣. Et pater meus diliget eum et ad eum veniemus et mansionem apud eum faciemus. ℣. Qui non dilexit me sermones meos non seruat. ℣. Et sermonem quem audistis non est meus sed eius qui misit me patris. ℣. Hec locutus sum vobis apud uos manens. ℣. Paracitus autem spiritus sanctus quem mittet pat